

Prijeko potrebna pomoć samohranoj majki

Kada smo posjetili porodicu Elezović u Podgoričkom naselju Stari Aerodrom osjetili smo povezanost i ljubav medju članovima porodice. Samohrana majka Bahrija svoju utjehu za težak život našla je u svojoj djeci. "Moj život od rođenja je bio jako težak. Roditelji su se mučili da prehrane nas, četvoro djece. Otac je umro a majka se nakon toga razboljela." Da će doći bolja vremena nadala se Bahrija kada je kao mlađa srela svog nevjenčanog supruga. Živjeli su skromno i ubrzo dobili kćerku. Iznenada on je otisao iz stana i nikad se nije vratio. Čula je da je van zemlje ...

Skrhana bolom vratila se Bahrija kod svojih roditelja, nije imala načina da samostalno započne život.

Život sa porodicom je bio težak, pun nemaštine i briga. Kada je upoznala budućeg supruga i kada ju je zaprosio mislila je da je to kraj njenim mukama, nadala se da će konačno imati ljubav i podršku. Rodila je sina a nakon toga i kćerku. Sa nepunih 20 dana kćerkinog života napustla je muža jer je uvidjela da on ne želi da radi za svoju porodicu a interesovale su ga i druge žene, kaže nam sa tugom Bahrija. Opet se vratila kod svojih i živjela sa njima dok nije dobila rješenje za socijalnu pomoć.

Sa primanjima od svega 167 eura MOP-a i dječijeg dodatka iznajmila je polunamješten stan za 100 eura i otpočela samostalan život sa djecom. Račun za struju obično bude 50,60 eura mjesечно a i ostali troškovi su tu. Bahrija se trudi da, što je moguće više radi, kako bi djeci obezbijedila kako tako normalan život. "Očistim tepihe, pospremim kuće ... sve radim do čega mogu doći ali nema posla, slabo. I oni koji su ranije plaćali za usluge sada sami rade, teško je vrijeme"- kaže Bahrija.

"Nije lako biti samohrana majka." Ovi mali, misleći na mladju kćerku Ninu koja će 1.maja napuniti 2 godine i sina Darisa koji ima 4 godine , nisu još svjesni naše situacije ali starija kćerka Aida ,maturankinja medicinske škole itekako jeste . Ona nije išla na matursku ekskurziju zbog finansijskih razloga a i da bi čuvala mladju sestru i brata kako bi majka mogla raditi za dnevnicu.

"Aida je divno dijete , dobar je djak ,skromna , najviše je pogadja kada vidi suze u mojim očima zbog nemaštine iako ih ja krijem nabolje što umijem " - jada nam se Bahrija. "Ima dobre drugaruce,kupe joj užinu u školi , plate kafu u kafiću jer znaju da ona nema.".To meni kao majki smeta a i Aidi je neprijatno ali nema načina da izbjegne.

Često im kaže da je jela kući da joj se kafa ne pije ...ali drugarice je ne slušaju.Na silu je odvedu sa njima.

Uskoro će biti matursko veče , društvo u školi razgovara o garderobi. Aida se ne uključuje u razgovor.Osim što nema haljinu i obuću nema ni novac za participaciju.Zna Bahrija da bi Aida željela da ide na proslavu mature , ali kako ...nema načina da zaradi toliko novca , sa žaljenjem zaključuje ona .

Voljela bi Aida da može drugarice dovesti kući , da im barem kafu skuva , pokaže malu zahvalnost za sve što čine za nju ali u malom stanu je to nemoguće. Nemaju sto i stolice. U jednoj sobi je mali dvosjed , poklon od kumova na kome spavaju majka i mladja kćerka.U vlažnoj spavaćoj sobi , koja je uzrok čestim prehladama djece , je ormari i krevet na kome spava Aida i njen brat.

Nema ova porodica šporet , imali su mali , gazdin ali se odavno pokvario i ne može se popraviti .Na plinsko kuvalo skuvaju supicu i malo šta drugo mogu.Jedu uglavnom suvu hranu kada je imaju ,keks i mlijeko jedu mladja djeca .Starija kćerka i majka često legnu gladne na spavanje.

Vlasnik stana im je dao TV na korišćenje da imaju djeca da gledaju crtani film jer slabo izlaze vani.Igraju se sa malobrojnim , polomljеним gračkama u stanu.Kada su napolju ,vide drugu djecu kako voze biciklo , jedu smoki ili piju sok pa traže , kaže nam Bahrija. Mali su ,ne razumiju nemaštinu još .Da ne bi plakali uvede ih u stan.

"Rojendane i nove godine ne slavimo, za nas je praznik kada imamo šta jesti.Voće,meso,slatkiši to sve moja djeca žele " - sa žaljenjem kaže majka.Odemo kod komšija i kumova ponekad , djeca tada jedu ponešto.Znaju oni kako živimo pa i ne pitaju da li smo gladni.Podijele sa nama šta imaju.

Bahrija pere ručno veš jer nema mašinu.Ponekad poneše kod majke ono što se otkuvava.Tamo nekada i ručaju krompir ili paštu, teško živi i majka pa ne može više pomoći.

Bivši muž ne prima platu ,nema imovinu pa iako imaju sudsku presudu da mora plaćati alimentaciju nema načina da se ona naplati.

Bila je u socijalnom Bahrija da traži pomoć , rekli su joj da ne mogu pomoći , da se snadje su joj poručili - kaze ona.

Pisala je i nadležnim insticijama ,molila za pomoć , pojašnjava .Nije dobila odgovor .

Konkurisala je za rješenje stambenog pitanja 2012. a i sada je konkurs u toku na koga se javila .Kada bi imali krov nad glavom , da ga ne plaćaju , bi se nekako i snalazili ali ovako baš nikako, jada nam se Bahrija.

Ovoj porodici bi pomoć predstavljala donacija hrane .. Banka hrane je donijela za jedan period hranu i higijenska sredstva ali njima pomoć treba u kontinuitetu.

Obuća (br 29,dječak,26 djevojčica ,40 starija kćerka,majka 41) , odjeća ,veš, pelene ...sve je dobrodošlo.

Banka hrane će svima koji žele pomoći dati kontakt porodice putem

e maila bankahranepg@gmail.com

mob tel 069495680 ili

u inboxu fb stranice

<https://web.facebook.com/banka.hrane/?ref=hl>

Ziro račun za pomoć je kod Prve banke

535-0400200129278-87 na ime Elezović Bahrija

<http://www.vijesti.me/vijesti/banka-hrane-elezovici-najcesce-jedu-suvu-hranu-majka-i-kcerka-cesto-odu-gladne-u-krevet-882359>